

VILIOJIMO
MENAS

Regina
Kyle JAUSMŲ
UŽDANGA

Svajonų
ROMANAI

Knygute.lt

Regina Kyle

JAUSMŲ UŽDANGA

Keturių knygų serija
"*Viliojimo menas*"
Pirma knyga

Versta iš Versta iš Regina Kyle Triple Threat, 2014
© Regina Kyle, 2014

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

© Evelina Klimaitė, vertimas iš anglų kalbos, 2016

© Ana Gorbatova, dizainas, 2017

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2017

ISBN 978-609-03-0217-0

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2017

PIRMAS SKYRIUS

- Gal iš proto išsikraustei? - Nikas Damonas metė scenarijų ant savo agento stalo, tačiau Garetas Čandleris nė nemirktelėjo - buvo užgrūdintas daugybės temperamentingų klientų. Nors Nikas nebuvo ypač temperamentingas, tačiau šįkart turėjo teisę pykti. - Net jei ir norėčiau vaidinti neištikimą, smurtaujantį niekšą - o to visai nenoriu - kino studija tam nepriartų.

- Palik tai man, tavo Trentas Sevidžas uždirbo jiems nemenką sumą, - Garetas atsilošė odiniame krėsle. - Be to, pats sakei, kad nori pailsėti nuo Los Andželo. Tad pirmyn, grįžk į teatrą, išsivaduk nuo savo kino ekrano personos ir išbandyk ką nors jaudinančio.

- Aha, - Nikui ištis buvo atsibodusi veidmainiška, pataikaujanti Holivudo kompanija ir ji vargino nuolatinė akrobatika, bandant suderinti šlovę ir gyvenimą be skandalų. Be to, sulaukus trisdešimt trejų, artėjo laikas padžiauti veiksmo herojaus Trento Sevidžo batus, o tai kėlė grėsmę jo finansinei gerovei, tad reikėjo

ieškoti naujų galimybių. Štai Denzelis¹ vaidino veiksmo filmuose, dramose ir komedijose, pirmąjį *Oskarą* laimėjo būdamas trisdešimties, antrą – keturiasdešimties ir kasmet ar kas porą metų – vis po nominaciją. Robertas Daunis jaunesnysis tiesiog skendo apdovanojimuose, jam tekdavo geriausi vaidmenys ir jis galėdavo atsisakyti scenarijų, dėl kurių Nikas būtų atidavęs viską. Kad padarytų tokią karjerą, vien Trento Sevidžo vaidmens neužteks.

Jis galėjo imtis ko nors jaudinančio arba šokti nuo skardžio. Ant aštrių uolų, per -atoslūgį, žiūrovų akivaizdoje. Aštuoniskart per savaitę.

– Patikėk manimi, Nikai. Juk ne šiaip sau padėjau tau atsidurti ten, kur esi. Šis vaidmuo – tikrai auksinis, vertas *Tony*² apdovanojimo. – Garetas pamojo Nikui sėstis į vieną iš pintų krėslų priešais jo raudonmedžio stalą ir stumtelėjo jam scenarijų. – Paskaityk dar kartą. Suprasi, kad jis tau kaip tik.

Nikas atsisėdo ir susikryžiavo ilgas kojas.

¹ Denzelis Vašingtonas – amerikiečių aktorius, kino režisierius ir prodiuseris (čia ir toliau – vert. pastabos).

² JAV teikiamas apdovanojimas už įvairius laimėjimus teatre.

Skrydis iš Honkongo, kuriame ką tik baigė filmuotis naujausiam filme, buvo ilgas ir varginantis. Net pirma klasė nebuvo pritaikyta beveik dviejų metrų ūgio vyrui. Dabar jis svajojo apie riebų kepsnį, karštą dušą, gilų miegą ir žadėjo pasimėgauti visais šiais dalykais, laimėjęs ginčą su šituo niekam tikusiu agentu, kuris, be viso kito, dar ir pretendavo į geriausius draugus. Nikas nebuvo linkęs prisileisti žmonių per arti, kad neįjauktų jam proto. Arba širdies.

- Ką žinai apie dramaturgą? - jis pabarbeno per titulinį scenarijaus puslapį, mintyse bandydamas iššifruoti išspausdintą parašą: H. N. Rajan. *Nereikšmingas indas*.

- Nedaug, - pripažino Garetas. - Ji naujokė. Mokėsi Veslyje³, pastatė porą smulkių pjesių, tačiau Tedas ir Džudita teigia, kad toks talentas pasitaiko retai. Jie nupirko scenarijų, kai šis dar net nebuvo baigtas. Du karščiausi Brodvėjaus prodiuseriai turi šį tą išmanyti.

- Ji? - Nikas net palinko arčiau. Smurtas šeimoje buvo tapęs karšta tema po to, kai dėl jo žiniasklaidos akiratyje atsidūrė nemažai gar-

³ Privatus menų koledžas Midltaune, Konektikute, JAV.

senybių, tačiau šis scenarijus jam nepasirodė socialinis, tad buvo įsitikinęs, kad autorius – vyras.

Nikas nenorėjo prisipažinti Garetui, kad, užuot miegojęs, skrisdamas perskaitė visą trikdančią istoriją ir ji pasiekė tamsiausias jo sielos gelmes, o dabar ramybės nedavė mintis, jog taip paveikė kažkokios moters kūrinys.

Niekas, net Garetas, nežinojo, kad smurtas šeimoje Nikui nebuvo svetimas. Susitikimai ar pokalbiai telefonu su motina nuolatos tai primindavo, ragino grįžti namo ir stoti akis į akį su tėvu. Tačiau Nikas stengėsi nepasiduoti tam impulsui, nes abejojo sugebėsiąs išsaugoti blaivų protą, nenorėjo muštynėmis kelti dar daugiau bėdų motinai, kuri ir taip pakankamai prisikentėjo.

– Moteris, – pakartojo jis.

– Ramiau, vaicine, ji ne tavo skonio.

Nikas nesivargino aiškinti Garetui, kad jo susikurtas begėdiško sijonų kolekcionieriaus įvaizdis klaidingas. Nors jis ištiesų buvo maniakiškas vienpatystės šalininkas, visas Holivudas ir žiniasklaida buvo įsitikinę priešingai ir neketino keisti šios nuomonės.

– Iš kur žinai, kad ji ne mano skonio?

- Pasak Tedo, ji žemo ūgio, protinga ir miela. Tai trys tau neįprasti bruožai.

- Ei, - kreivai šyptelėjęs tarė Nikas. - Aš susitikinėju su mielomis moterimis. - Aukštomis, ilgakojėmis ir nuobodžiomis? Taip. Bet mielomis? Jis tikrai netroško įsipareigoti, ypač prisižiūrėjęs savo tėvų santykių ir per dešimtį metų Holivude sutikęs galybę melagių ir svetimautojų.

Nikas tikrai nesvajuoja apie meilę.

- Aš nejuokauju, - skirtingai nei Nikas, Garetas nesišypsojo. - Nelįsk prie jos, ji rimta dramaturgė, ne viena iš tavo kvailučių blondinių.

- Kaip pasakysi, - Gareto grasinimas jo nejaudino dėl vienos paprastos priežasties: Nikas neplanavo imtis šio vaidmens. Ir viskas. Baigtas kriukis.

Nuovargiui pasklidus po visą kūną kaip stipriems raminiams, jis užsimerkė ir atsilošė krėse. Reikėjo skubiai sugalvoti naują puolimo planą, kitaip netrukus atsidurs repeticijų salėje Čelsyje.

- Taigi rašytoja rimta ir scenarijus geras, bet kodėl turiu būti žiaurus buvęs vyras? Kodėl ne policininkas?

Garetas papurtė galvą.

- Tas vaidmuo skystas. Be to, jau užimtas.

Nikas atsimerkė.

- Kieno?

Garetas ėmė raustis po popierius, nesėkmingai stengdamasis laimėti laiko, tačiau jo kūno kalba išdavė, kad naujienos nemalonios.

- Malkolmo Džastiso.

- Turbūt juokauji. - Dabar atėjo Niko eilė pastumti scenarijų per stalą. - Tikrai nesiruošiu vaidinti kartu su tuo prakeiktu skystakošiu, net jei jis būtų šlykštus buvusysis ir aš galėčiau kas vakarą talžyti tą jo gražų veidelį.

- Užteks, Nikai. Tu esi Trentas Sevidžas, ne Malkolmas, nors jis ir tvirtina, kad būtų labiau tikęs šiam vaidmeniui. Ir tie jo gerbėjai, virkaujantys kvailuose interneto forumuose, taip elgiasi tik iš pavydo.

- O kas, jei žmonės pradės galvoti, kad mušu moteris? Ims kabinėtis prie manęs ir bartis eilėse prie kavos? - Žinoma, jis labiausiai jaudinosi dėl motinos, kuri, sugebėjusi kelioms valandoms ištrūkti iš jo tėvo kalėjimo ir atėjusi į teatrą, visą spektaklį praleistų žiūrėdama pro pirštus ir išgyvendama kiekvieną smūgį, o tada ateitų kalbėtis su juo apie polinkį į smurtą ir verktų, verktų be atvangos.

- Tokia menininko duona, - Garetas įpylė į taurę gėrimo, padavė Nikui ir pažvelgė pro didžiulius savo kabineto keturiasdešimtajame aukšte langus.

- Toks aš ir menininkas, - Nikas gurkštelėjo gėrimo. Jis ilgai laukė, kada Garetas pagaliau susipras pavaišinti jį savo *Maker's Mark* burbonu. - Pastaruosius šešerius metus -praleidau vaidindamas po pasaulį besibastantį, sijonų ir turtų besivaikantį plevėšą. Man toli iki Šekspyro.

Po galais, jis pats nebežinojo, ar tai, ką daro, galima pavadinti vaidyba, o staiga jo paties agentas nusprendė atiduoti jį sudoroti kritiškams, pavyzdžiui, tam niekšeliui iš *-The New York Times*, kuris atvirai bjaurėjosi tuo, ką pats vadino *Brodvėjaus žvaigždžių garbinimu*.

Kad ir kaip nenorėjo pripažinti, Nikas bijojo. Juk taip seniai stovėjo ant scenos, bet tikėjosi galimybės tęsti nuo ten, kur baigė prieš patraukdamas į vakarus, kokiame nors nežinomame teatre, kuriame galėtų sau sėkmingai susimauti nerizikuodamas visa karjera.

Nikas siurbtelėjo dar vieną gurkšnį, gėrimas maloniai nuslydo gerkle sušildydamas vidurius, tačiau net šis raminantis pojūtis nenutildė įkyrios minties, kad nori atsikąsti daugiau, nei

sugebės sukramtyti. Brodvėjus? Ką, po galais, jis mėgina apgauti?

– Koks tas tavo šūkis, kurį nuolatos kartoji? – pašaipiai paklausė Garetas. – *Būk gražus, būk puikus?*

– *Būk drąsus. Būk narsus.*

Šie žodžiai gražino jį bene penkiolika metų atgal, į prielauką prie ežero, kur pirmą kartą išgirdo šiuos žodžius, pakeitusius jo gyvenimą.

Holė Nelson. Nikas svarstė, ar ji prisimena tą kartu praleistą vakarą, kai vėjas kedeno jos rudas garbanas, jos tokia šilta ranka drąsino jį svajoti, didelės žalios akys matė jį kiaurai, ne tik tokį, koks buvo tada, bet ir tokį, kokiu žadėjo tapti ateityje.

Ne, greičiausiai ji nieko neprisimena. Net ir jūdviųjų bučinio, įstrigusio jam giliai atmintyje. Jis žinojo, kad ji buvo nepatyrusi ir tas bučinys turėjo būti nekalta padėka už jos padaršinimą, bet, vos jų lūpoms susitikus, visas nekaltumas išgaravo kaip dūmas. Ji tiesiog ištirpo jo glėbyje, jausmingai pražiojo lūpas ir rankomis prispaudė jam prie krūtinės, sukeldama neapsakomo malonumo bangą, bangą, kuri nusinešė Niką taip toli, kad šis nepastebėjo grėsmingai per pievą artėjančios Džesės Pagano, neva

ieškančios savo pamesto fotoaparato.

Nors Nikas galvojo apie Holę dažniau, nei norėjo sau pripažinti, nesistengė jos ieškoti. Ji paskatino jį pradėti karjerą, tačiau tai buvo per menka priežastis bandyti ją susirasti. Jis įsivaizdavo Holę gyvenant gimtojo Stoktono priemiestyje, ištekėjusią už kokio kūno kultūros mokytojo ir auginančią būrelį vaikučių, juos kasdien bučiuojančią ir glėbesčiuojančią. *Ką ji galvotų apie visą šį Brodvėjaus reikalą?*

- Viskas gerai, bičiuli?

Gareto balsas gražino Niką į dabartį. Jis baigė gerti burboną, nusišluostė lūpas ir linktelėjo.

- Taip.

- Tai susitiksi su prodiuseriais?

Velnias.

- Kur ir kada?

- Niujorke. - Garetas stabtelėjo atsigerti ir leido Nikui dar kartą pasiruošti išgirsti nemalonų atsakymą. - Rytoj, popiet.

- Negali būti. Aš ką tik išlipau iš prakeikto lėktuvo. Ar tai negali porą dienų palaukti?

- Ne. Aktorių atranka vyko praėjusią savaitę, tačiau jie nusprendė palaukti, kol -baigsi filmuotis. Panašu, kad tu ten kažkam labai pa-

tinki.

- Jėzau Kristau.

- Būtent. Todėl užsakaiu mums naktinį skrydį.

- Labai savimi pasitiki, tiesa?

- Tikiu, kad šis vaidmuo pakylės tave į naują lygmenį. Girdėjau, kad Spilbergas dairosi aktoriaus biografiniam filmui apie Džo Dimadžijų⁴. Mano manymu, tu puikiai tiktum pagrindiniam vaidmeniui ir šis spektaklis padės tau atsidurti Spilbergo akiratyje.

Po galais. Dėl progos padirbėti su Spilbergu Nikas buvo pasiruošęs paaukoti savo kairįjį kiaušinį. Be to, Džo - nacionalinis herojus.

Jis susikūprino ir ranka persibraukė plaukus. Buvo aišku, kad Garetas laimėjo ginčą, tačiau Nikas pabandė paskutinį kartą pasipriešinti:

- Mirštu iš bado, esu išvargęs ir turiu palįsti po dušu.

- Suprantama, - Garetas žengė durų link ir nuo pakabo nusikabino švarką. - Turime laiko užsukti pas tave namo, galėsi nusiprausti ir susikrauti lagaminą. Pavalgysi ir pamiegosi

⁴ Amerikiečių beisbolo žvaigždė, žaidęs Niujorko Yankees.

lėktuve.

- O tu?

Garetas iš už kablyklos išsitraukė lagaminą.

- Aš pasiruošęs.

- Pasipūtęs kalės vaikas, - nusiviepė Nikas.

- Toks mano darbas, - Garetas atvėrė kabineto duris ir žengė į koridorių.

Nikas pačiupo scenarijų ir patraukė jam įkandin. Panašu, kad ir šianakt lėktuve nemiegos, juk turėjo pasiruošti rytojaus per klausai: bent dukart perskaityti scenarijų, išanalizuoti kai kurias scenas, parengti personažo aprašymą... Lengva nebus, ypač dėl jo disleksijos.

- Tikiuosi, kad bus verta, - jis užsidėjo *Oakley* saulės akinius. - Kitaip man teks pasiieškoti naujo agento. Ir geriausio draugo....